

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10209

гр. София, 24.03.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в закрито заседание на 24.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

като разгледа дело номер **2563** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящата съдебна инстанция намира молбата от 21.03.2025г. на жалбоподателката И. Е. В. за предоставяне на правна помощ по делото и за освобождаване от ДТ от 10 лева за неоснователна.

С молбата се посочва, че доходите за 2024г. на молителката В. са 7908,74 лв., а на фактическият ѝ съпруг Л. В. /баща на детето им К./- с когото живеят заедно на семейни начала- са 24 024 лв. за 2024г. /приложени са удостоверение и справка/. В декларацията от молителката са посочени доходи от 2000, 00 лева месечно за тричленното семейство. В декларацията е отбелязано, че молителката и съпругът ѝ не притежават недвижими имоти. От изисканата служебно справка от Агенция по вписванията се установява, че В. притежава недвижим имот в [населено място], ул. 14-та, № 36, от който могат да се реализират допълнително доходи.

По силата на чл. 23, ал. 2 във вр. чл. 21, т. 2 от ЗПП, системата за правна помощ под формата на процесуално представителство обхваща и случаите, когато страната по административно дело не разполага със средства за заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това. Съгласно чл. 23, ал. 3, т. 1-7 от ЗПП, критериите за предоставяне на този вид правна помощ са доходите на лицето или на неговото семейство; имущественото състояние, удостоверено с декларация; семейното положение; здравословното състояние; трудовата заетост; възрастта; други обстоятелства. В конкретния случай, от събраните доказателства може да се заключи, че жалбоподателката разполага със средства за заплащане на адвокат. Здравословното състояние и възрастта ѝ позволяват да работи и генерира допълнително доходи. Освен това, задължителен критерий за предоставяне на правна помощ, наред с тези чл. 23, ал. 3, т. 1-7 от ЗПП, е този по чл. 23, ал. 2 във вр. чл. 21, т. 2 от ЗПП- интересите на правосъдието да изискват адвокатска защита. Въвеждайки този критерий законодателят предвижда правна помощ на разноски на държавния бюджет да се предоставя само в случаи от фактическа и правна сложност,

при които правилното решаване на делото предпоставя и налага адвокатската защита на молителя. Настоящият състав приема, че предметът на делото не разкрива фактическа и правна сложност, налагащи защитата на посочената страна да се осъществи от лице с юридическо образование. Ето защо, налице е и хипотезата на чл.24, т.1 от Закона за правната помощ (ЗПП), а именно, че такава не се предоставя, когато предоставянето ѝ не е оправдано от гледна точка на ползата, която тя би донесла на лицето, кандидатстващо за правна помощ.

Съгласно чл. 83, ал.2 от ГПК вр. с чл. 144 АПК освобождаването от заплащане на държавна такса може да бъде постановено от съда, по молба за освобождаване от лицето, като за целта следва искането да бъде подкрепено с данни за обстоятелствата по чл. 83, ал.2 от ГПК. Данните по делото не сочат за възможни затруднения на жалбоподателката да внесе ДТ, която е в размер на 10 лева.

Въз основа на гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на жалбоподателката И. Е. В. за предоставяне на правна помощ и за освобождаване от ДТ за водене на делото.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, чрез АССГ, в 7-дневен срок от съобщението. Да се изпрати репис от определението.

След влизане в сила на определението делото да се докладва.

СЪДИЯ: